

aarlige Lov, men ogsaa enhver anden Lov, hvorved der gives Bevilling, indbefattes under Grundlovens enkelte Udtryk „Finantslov“. Dette vil jeg altsaa ikke opholde mig videre ved, thi jeg anser det for uimodsigeligt, og det er ogsaa, som jeg for nylig har haft Leilighed til at minde om, erkjendt Aar efter Aar gjennem tidligere Forhandlinger mellem Landstinget og Folkethinget og mellem Regjeringen og de forskjellige Thing, saa at Alle have været enige derom for længe siden. Endnu skal jeg blot sige, at naar den ærede Kultusminister sidst, da denne Sag laa til Forhandling — det var under Finantslovens Behandling — gav Advokaterne et Par paamtvende Ord om, at, saa lidt man ellers syntes om at lytte til Juristernes Mening i dette Thing — det var saa omtrent hans Ord — gjorde man dog Aret i ikke at give disse Udtalelser den tilbørlige Paagtning, saa har i hvert Fald i dette Tilfælde den daværende Regjering haft mere Skyld end dette Thing i, at det gik, som det gik, med denne Sag; thi det Lovforslag, som efter den ærede Ministers Formening skulde forhindre, at Sagen er gaaet, som den er gaaet, blev indbragt i Landstinget af en privat Landstingsmand og ikke af Regjeringen, og da Lovforslaget kom hertil, var en væsentlig medvirkende Grund til, at der her blev negtet det videre Fremme, den, at det som Forslag til en finantsiel Lov var indbragt først i Landstinget, altsaa stik imod den Forret, som Grundloven giver Folkethinget til først at behandle slige Love. Dette var, tør jeg sige, i alt Fald en medvirkende Grund og for Mange endog saa en overveienende Grund til, at man den Gang negtede det paagjældende Lovforslag Fremme. Naar det nu havde været Regjeringens fulde Overbevisning, at en saadan Lov var nødvendig — og hvad selve Sagens Realitet angaar, nemlig at dette Tilfælde ikke skulde gives, vare jo Regjering og Rigsdag enige —, saa havde det været Regjeringens Pligt at reise Sagen paany og at reise den først i Folkethinget. Naar Sagen da havde foreligget som et Regjeringsforslag, der først var indbragt i Folkethinget, er det ingenlunde givet, at den vilde have faaet den Skjæbne her i Thinget, som den nu fik. Jeg

har fundet det rigtigt at minde om den historiske Gang og om Sagens Væsenlighed for at vise, at Skylden aabenbart ligger paa flere Steder, og at den væsentligste Skyld, som jeg tror, kan tillægges den daværende Regjering. Jeg skal ikke sige Videre; jeg har forklaret, hvorfor jeg ønsker at stemme for dette Lovforslags videre Fremme, skjøndt det kunde anses for ufornødent i nærværende Samling at gaa videre dermed. Dem, der mene, at man til næste Aar skulde forsøge det med det samme eller omtrent det samme Forslag, vil jeg raade til i nærværende Samling at gaa saa langt med det som muligt, for at Sagen allerede denne Gang muligen kan blive tilendebragt.

Sjörning: Forsaavidt den ærede Folkethingsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) syntes at ville gjøre det til en Bæbreidelse imod Finantsudvalget, at det ikke havde skaffet Oplysninger tilveie angaaende den Procedure, der har fundet Sted i Højesteret angaaende den foreliggende Sag, skal jeg ikke nærmere gaa ind paa at undersøge, hvorvidt det vilde have været til nogen videre Nyttelighed, at vi kjendte den, da der jo foreligger en Dom; men jeg skal blot minde det ærede Medlem om, at Proceduren i Højesteret er mundtlig, og saalænge der ikke er Stenografer i Højesteret, vil det ikke kunne ventes, at saadanne Oplysninger som de, det ærede Medlem ønskede herom, kunne tilveiebringes. — Svad angaar den Bevilling, som blev givet forleden Dag paa Finantsloven, da er det jo ganske vist, at den kun blev givet for et enkelt Aar, og altsaa tør jeg ikke ligefrem modsiges den ærede sidste Taler deri, at man jo nok ligesuldt kunde vedtage et Forslag som det foreliggende — blot at man forandrede Terminen „1ste April 1872“ til „1ste April 1873“ — uden at komme i Modsigelse med den Afstemning, som fandt Sted forleden, men jeg skal dog bemærke, at jeg ikke ret ser, hvorfor Folkethinget skulde give denne Bevilling, naar det ikke var dets Mening, at den ogsaa fremdeles skulde gives. Ellers synes jeg, at det havde været naturligt, at man havde negtet Bevillingen for at tage dette Lovforslag, som jo allerede den Gang forelaa. Jeg opfatter